

Sygn. akt I C 219/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2016r

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: st. sekr. sądowy Stanisława Synowiec

po rozpoznaniu 6 października 2016 r. w J.

przy udziale

sprawy z powództwa (...)Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt I C 219/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 6 października 2016 r.

W pozwie z 19.11.2015 r. powód (...) (...)siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. K. kwoty 10.000 zł wraz z odsetkami umownymi i kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu, wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z niespłaconej przez pozwaną kwoty kredytu, zaciągniętego w (...) Bank S.A. w dniu 7.09.2010 r. Pierwotny wierzyciel – bank – uległ przekształceniom formy organizacyjno - prawnej i z dniem 1.06.2012 r. występuje jako (...) Bank S.A. Powód nabył wskazaną wierzytelność na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2014 r. wraz z prawem do naliczania odsetek. Jako potwierdzenie, że przedmiotem przelewu była dochodzona wierzytelność przedłożył m.in. wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, w którym figuruje wierzytelność wobec pozwanej A. K..

Odpowiadając na pozew, pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała fakt zawarcia umowy kredytowej z bankiem, ale jednocześnie zarzuciła, że kwotę zadłużenia sukcesywnie spłacała. Zdaniem pozwanej, powód nie wykazał, jaka kwota kredytu pozostaje nadal do spłacenia. Niezależnie od tego, podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 września 2010 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego na kwotę 54.088,66 zł z okresem spłaty do dnia 11.09.2017 r. (dowód: oryginał umowy o nr (...) – k.69).

Pozwana nie wywiązała się w całości z obowiązku jego spłaty, w związku z czym pismem z dnia 08.12.2011 r. bank wypowiedział w.w. umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od doręczenia pisma

pozwanej (dowód: kserokopie pism banku (...) z dnia 08.12.2011 r. – k.57-58, dowody wpłat przedstawione przez pozwaną – k.69).

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności nr (...) zawartej w dniu 19.12.2014 r. pomiędzy (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. a (...) Bank S.A. powód nabył szereg wierzytelności pieniężnych, wyszczególnionych w załączniku nr 2 do umowy. W wyciągu z przedmiotowego załącznika ujęta jest wierzytelność wobec pozwanej A. K. z umowy z dnia 7.09.2010 r. na kwotę zadłużenia łącznie 83.856,99 zł (dowód: kserokopia wyciągu z umowy przelewu – k. 19-22, kserokopia wyciągu z załącznika nr 2 do umowy przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Bank S.A. a (...) Wierzytelności (...) z dn. 19.12.2014 – k.24-26).

Pismem z dnia 19.12.2014 r. (...) Bank S.A. zawiadomił pozwaną o dokonanych przelewach, informując o konieczności dalszych wpłat na konto cesjonariusza, którym stał się (...) Wierzytelności (...). Kolejno, pismem z dnia 6 czerwca 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 87.583,03 zł (dowód: kserokopia zawiadomienia o przelewach – k.51, kserokopia wezwania do zapłaty – k.52).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty oraz potwierdzone za zgodność - ich kserokopie. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony, nie zachodziły też żadne inne okoliczności, które mogłyby podważać ich wiarygodność, co pozwalało Sądowi uznać je za w pełni miarodajny materiał dowodowy w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Żądanie powoda opiera się na fakcie skutecznego nabycia wymagalnej wierzytelności przysługującej pierwotnie (...) Bank S.A. wobec pozwanej A. K..

Żądanie powoda, pomimo wykazania faktu skutecznego wstąpienia w prawa zbywcy wierzytelności opisanej w pozwie, nie może zostać uwzględnione z uwagi na podniesiony przez pozwaną - na rozprawie w dniu 6.10.2016 r. zarzut przedawnienia roszczenia.

Treść art. 509 k.c. wskazuje, że powód - jako nabywca - nabywa wierzytelność o takiej treści, jaka przysługiwała zbywcy, a z wierzytelnością po przelewach pozostają związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (art. 513 k.c.). Do takich zarzutów należy również zarzut przedawnienia roszczenia. Skoro zatem powód wywodzi swoje roszczenie z umowy kredytowej, to przyjmując należy, że dla tego typu roszczenia termin przedawnienia wynosi 3 lata. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata (art. 118 k.c.). Zważając, że cedent, jako bank, zawodowo tj. profesjonalnie, w sposób zorganizowany zajmuje się zawieraniem umów kredytu i pożyczek, to tym samym roszczenie o zwrot należności z tego tytułu ma niewątpliwy związek z prowadzoną działalnością w rozumieniu art. 118 k.c. Kwalifikacja roszczenia decydująca o terminie przedawnienia nie ulega zmianie w przypadku zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela. Takie stanowisko zostało wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (m.in. uchwała z dnia 17 lipca 2003 r., III CZP 43/03, OSNC 2004, nr 10, poz. 151) i podziela je sąd rozpoznający niniejszą sprawę.

W niniejszej sprawie powód zaniechawszy przedłożenia jakichkolwiek dokumentów na okoliczność przerwania biegu przedawnienia (w pozwie zawarta jest jedynie wzmianka o bankowym tytule egzekucyjnym i wniosku o wszczęcie postępowania), ponosi skutki prawne podniesionego przez pozwaną zarzutu. Skoro bowiem nie wykazano, ażeby miały miejsce jakiegokolwiek zdarzenia zdadne do przerwania biegu terminu przedawnienia w rozumieniu art. 123 k.c. jak też nie wykazano, ażeby doszło do zawieszenia jego biegu przez czas trwania postępowania egzekucyjnego, należało konsekwentnie przyjmując, że bieg tego terminu rozpoczął się z chwilą upływu okresu wypowiedzenia umowy kredytu (k.57). Na marginesie należy zauważyć, że wierzyciel nie będący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu

przedawnienia spowodowaną czynnościami banku prowadzonymi w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 29 czerwca 2016r III CZP 29/16).

W aktach sprawy, brak co prawda dowodu doręczenia pozwanej pisma wypowiedającego umowę kredytu, jednak treść przedłożonego w sprawie wyciągu z załącznika nr 2 do umowy przelewu (k. 25) pozwala przyjąć, że datą wymagalności roszczenia jest dzień 20 stycznia 2012 r. W konsekwencji należało stwierdzić, że roszczenie nabyte przez powoda w dniu 19 grudnia 2014 r. jako nieprzedawnione, mogło być skutecznie dochodzone przed upływem 3-letniego terminu, tj. nie później niż do dnia 19 stycznia 2015 r. co jednak nie nastąpiło. Powództwo wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. jako spóźnione, na podstawie powołanych w treści uzasadnienia przepisów, oraz art. 117§2 kc podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu – na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.